

El Diacrític | Actualitzat el 12/02/2018 a les 23:11

El fred de Vic i l'escalfor de la lluita

Roser Iborra repassa en aquest article els fets dels últims dies en la lluita per la dignitat en el treball al sector carni | «Hi ha gent que es pensa que això no l'afecta. No va exactament de llaços grocs, però aquest conflicte és a la base de la nova república que volem construir» | «La lluita dels treballadors i treballadores de les Càrnies és a la base de la precarització extrema laboral»

Montse Castañé i altres membres de Càrnies en Lluita i treballadors del sector durant la defensa de la moció pel respecte als drets laborals a les càrnies | Sara Blázquez

Fa gairebé un any, el març de 2017, el Parlament de Catalunya va aprovar una reforma de la llei de cooperatives per tal d'evitar el frau de llei que suposen les falses cooperatives que operen a la majoria d'escorxadors, i que suposen una perversió total de la mateixa idea cooperativista: no ets treballador sinó soci virtual, i per això no tens cap dret: ni atur, ni vacances, ni assistència sanitària com cal. Però assumeixes les cotitzacions d'un autònom...

La reforma de la llei de cooperatives catalana, que retorna als treballadors una part dels seus drets, no s'ha aplicat. I no només això: a Le Porc Gourmet (Santa Eugènia de Berga, Osona), concretament, s'ha coaccionat a una bona colla de treballadors per tal que acceptin integrar-se a una altra cooperativa, Auga, gallega, per evitar el compliment de la llei catalana. Els qui no han acceptat aquest xantatge són ara al carrer.

El dijous passat, dia 1 de febrer de 2018, vint-i-vuit persones van anar a treballar, a les quatre de la matinada (!), a l'escorxador Le Porc Gourmet, però no els van deixar entrar. Els van dir que estaven acomiadats. Sense cap avís previ. Sense atur. Sense ni cinc. Vint-i-vuit famílies a la intempèrie.

Le Porc Gourmet, un nom que suggereix refinament gastronòmic, quina indecència!

Hi ha gent que es pensa que això no l'afecta. No va exactament de llaços grocs, però aquest

conflicte és a la base de la nova república que volem construir. Molts dels fills i filles d'aquestes famílies han nascut aquí, van a les escoles d'aquí, són el nostre futur pròxim. I això sense oblidar que el frau de llei que representen les falses cooperatives són un forat negre que engoleix drets mínims laborals i que s'estan estenent a altres sectors. Per tant, una victòria dels treballadors i treballadores de Le Porc Gourmet tindrà repercussions en més precarització, o no, de tot el món laboral.

Dissabte dia 3, diumenge dia 4 i dilluns dia 5 d'aquest febrer gèlid i nevat, els treballadors acomiadats estaven acampats a la plaça major de Vic, on la llibertat per als presos polítics es reclama amb lletres molt grans, i sort que és així. A l'acampada hi havia una senyera enmig dels rètols reivindicatius. A la intempèrie, enmig d'un fred inhumà, vint-i-vuit persones estaven lluitant per la seva dignitat, que també és la nostra.

No només això: El dia 7 de febrer eren a l'Ajuntament de Vic, on es va aprovar una moció de solidaritat amb aquestes famílies i aquesta lluita, per unanimitat de totes les regidores democràtiques. Marc Barnolas, de Capgirem Vic, va fer notar que l'Ajuntament de Vic no ha aportat ni un euro a aquesta lluita, i en canvi subvenciona sopars del Porc d'Or, per exemple: la *jet-set* de la ignomínia. Esperem, doncs, que de la moció en paper passin al suport real, començant per l'assistència social i urgent a les famílies.

El dia 8 eren en una roda de premsa al Parlament de Catalunya, per denunciar la situació, i el diumenge 11 en una rua de cotxes que començava a Vic. Són un exemple de lluita!

Cal tenir en compte, també, que el frau en cotitzacions a la seguretat social de les falses cooperatives és un greuge comparatiu per a les empreses que compleixen amb les seves obligacions; i també suposa un cost en emergència social per a tota la comarca. Que un treballador en actiu, després de jornades maratonianes i inhumanes d'una feina esgotadora (físicament i mentalment) no arribi a fi de mes, és intolerable; però que aquest mateix treballador o treballadora es trobi, de cop i volta, al carrer en el sentit més literal de la paraula, és inadmissible: per a ells i elles en primera persona i per a tots i totes les ciutadanes d'aquest país que volem construir.

La lluita dels treballadors i treballadores de les Càrnies és a la base de la precarització extrema laboral. La seva victòria trencarà la baula d'una cadena que ens oprimeix a totes, a tots.

Roser Iborra és membre de Càrnies en lluita. L'article s'ha publicat en col·laboració amb la revista 'Cooperació Catalana'